

Giganci Nauki

<https://gigancinauki.pl/gn/biogramy/82451,Blicher-Adolf.html>
29.05.2024, 23:08

Blicher Adolf

BLICHER Adolf, Adolph (13 X 1907, Warszawa – 2001, New Jersey), inżynier elektronik i fizyk. Syn Józefa, kupca.

Ukończył Gimnazjum im. W. Górskiego w Warszawie, następnie wyjechał na studia do Francji. W 1928 uzyskał dyplom inżyniera elektryka na uniwersytecie w Tuluzie, a w 1933 stopień magistra elektronika w École Supérieure d'Electricité w Paryżu, wówczas najlepszej francuskiej uczelni w tej dziedzinie. Po powrocie do Polski pracował w przedstawicielstwie handlowym niemieckich wytwórni aparatury naukowej. Ta praca jednak go nie zadowalała, więc postanowił uzyskać doktorat. Przygotował go pod kierunkiem S. Kalinowskiego w II Zakładzie Fizyki PW. Obroniona w 1938 rozprawa doktorska B. nosiła tytuł *Badanie wpływu elektrolitów mocnych na stałą dielektryczną wody*. Jak wspomina Józef Hurwic, który pracował wtedy w II Zakładzie Fizyki, B. samodzielnie zbudował skomplikowaną aparaturę potrzebną do przeprowadzenia badań; jednym z recenzentów rozprawy B. był J. Groszkowski, który wydał o niej bardzo pozytywną opinię. Francuską wersję swej dysertacji (*L'influence des électrolytes forts sur la constante diélectrique de l'eau*) B. opublikował w „Journal de Physique et le Radium”.

Potem B. pracował krótko w przemyśle, a po wybuchu II wojny światowej znalazł się we wsch. części Polski okupowanej przez ZSRR. Za odmowę przyjęcia obywatelstwa sowieckiego wtrącono go wraz z żoną do karnego obozu pracy na północy Uralu. Udało im się przeżyć wojnę i wrócić do Warszawy w 1945. B. został wtedy dyrektorem technicznym Polskiego Radia. W 1946 wyjechał do Nowego Jorku w celu kupienia niezbędnej aparatury. Zakup załatwił, ale do Polski nie wrócił. Osiedlił się w miejscowości North Plainfield w New Jersey. W 1957 wraz z żoną przyjął obywatelstwo amerykańskie. Pracował najpierw w

przemysłowym Radio Receptor's Germanium Research Department. Zajmował się tam konstrukcją generatorów elektrycznych dużej mocy. Wysłuchanie kilku specjalistycznych wykładów w City College of New York pozwoliło mu poznać fizykę półprzewodników i wynalezionych wtedy tranzystorów. W firmie, w której pracował, produkowano tranzystory germanowe działające przy niskich częstotliwościach (poniżej 1 MHz). Stosowano je wówczas w aparatach słuchowych. B. zajął się opracowaniem tranzystorów dla częstotliwości powyżej 25 MHz i wkrótce skonstruował tranzystor RR156, znany także jako 2N404. W 1955 B. zatrudnił się w laboratorium badawczym zakładów elektronicznych RCA (Radio Corporation of America Incorporated). Opracował tranzystor mocy 2N301, a potem kilka innych tranzystorów dużej częstotliwości. Konstrukcje B. odegrały bardzo ważną rolę w budowie komputerów. Przyznano mu w USA kilka patentów. Napisał znane monografie *Thyristor Physics* (Springer-Verlag 1976) i *Field Effect and Bipolar Transistor Physics* (Academic Press 1981), tłumaczone też na inne języki.

A. Blicher: *Early Transistor History at RCA* (relacja nagrana 2001); J. Hurwic: *Wspomnienia i refleksje*, Warszawa 2006.

Andrzej Kajetan Wróblewski